

Ne Vakit İçim Sızladı Sustum

– Yazan Adam · 11 Eylül 2014

Nasıl kelimeler etsem, hangi lisan ile nefeslensem

Ruhumun fırcatiyle inleyip, kalbimin hasretiyle sabredip demlensem

Edebin halinde kal etmeye erişsem, ne kadar marazlarım kalsa terk edebilsem

Boynumu büküp sevdasıyla dirilsem ve aşkının iştiağıyla gözyaşlarımı serdetsem

Abd iken, nefis oldum, esaretinde bulundum

Nasıl bir kuldum, zafiyetlerimle yoruldum, iman ettiğim halde niye buruktum

Hangi sesi duymadım, ruhumun ve kalbimin fğanını hiç anlamadan kölemi oldum

Aklım teslim-i hakikatti, idrakim el hak cenahtı, iraden neden felaha uzaktı, sustum

Ben denen kafesin içinde bir mahkumdum

Anlamaya değil, yaşamak zuhuratında bulundum, kadılığı kimseye bırakmadım

Ne vakit içim sızladı sustum, vicdanım nasıl bir mihenkti ki anlamaya adanmadım

Onlarca kitap aldım, yalnız muhafaza etmek için sakladım, ne yazıyordu bakmadım

Taklit etmek, akıl nimetinden ariliktir

Ham sofuluk misali pişkinliktir, şekli yete tav olmak ruhun için rezilliktir

Kalbin için nefesine av olmuş bir cehalettir, hesap etmeyen can açziyet halindedir

Bahşedilene erişmezse, akılnı, izanını yerinde kullanmak için azmetmezse elemidir

Varsa bir derdin, alınganlık yapma

Ağlatan yardır, imtihan etmek haktır, sabretmek sana yakışır unutmama

Anlamak ve haline müdrik olmak için rekabette kaçınma, azimde deva vardır anla

Kanaat içinde nefeslenmek, gerekçeleriyle istikamet içinde vaktini hasretmek ardır

Dünyayı yalan eyleyen ruhundur

O asıl dünyası için senin halinde bulunur, kalbini şehretmek ise yolundur

Zalime ve fasıka kalpsiz derler, nursuz bir beden diye söz ederler, sual et bulunur

Ne taş misali katı ol, ne de iradesinden vazgeçen bir kul ol, itidal adına bir yol bul

Hiddet kalbinin marazıdır unutmama

Özellikle sana tabi olan kimler varsa, hükümranlılık yapmak adına adanma

Her kulun en yakınında olan ve sahibi bulunan yegane olan bir nazarı yok sayma

Yok olacak sensin, hesaba çekilecekte nefsin, tevazuu ve merhameti de asla bırakma

Annen ve baban kime feda olurlar
Canları pahasına ciğerim dediklerini korurlar, onlarında sahibi kimdir sorgula
Düşünmek nitelik işidir, fikir edinmeden kal etmek lafazanlık hali değil midir anla
Nihayeti olan bir sevdaya bel bağlayıp çırpınma, aşkın mihengi için bir yol bulsana
Mustafa Cilasun